

tract. 1. q. 4. art. 1. & seqq. Gabriel in 3. dist. 2. q. unic. Caspensis tom.

2. tract. 20. disp. 4. sect. 4. Baldius lib. 2. quest. 2. q. 3. diff. 1. & seqq.

68. Quæstio 10. An Verbum assumpsit dentes, ungues, capillos,

& cæteras alias humanitatis partes? De quò, hic q. 8. & 9.

69. Quæstio 11. Quid humanitatis nomine intelligatur? De quò, hic quest. 8.

70. Quæstio 12. An una, & eadem natura humana sit positivè in omnibus individuis? De quò, tom. 1. dist. 8. q. 5.

71. Quæstio 13. An ratio individuè sit univoca omnibus individuis? De quò, tom. 1. dist. 8. q. 5.

72. Quæstio 14. An caro priùs fuerit concepta in utero Virginis Matris, & postea assumpta à divino Verbo? De quò, hic q. 7. & 8.

DE CONDITIONE NATURÆ ASSUMPTÆ.

DISTINCTIONIS TERTIÆ SYNOPSIS.

In lumbis Abrahamæ quanquam pie Christe fuisti,

Ut Levi, tamen es non decimatus ibi.

Sic incipit: *Quæritur.*

Sic terminat: *In ipso actu incarnationis.*

1. **C**ONNECTITUR hæc distinctio cum superiori. In illà egit Magister de naturà humanà assumptà à divino Verbo, infuetoque illius assumendi modo; sed in præsentì determinat de qualitatibus, conditionibusque ipsius naturæ assumptæ: ergo ordinatissimà connexionis methodo pollent.

2. Consequentia probatur: In quavis rectà contentiois serie præmittitur disputationis subiectum, ut inde aptius proprietates ipsius rimari valeant; eò quòd istæ necessariò subsequantur illi; sed Magister in superiori distinctioe egit de naturà humanà assumptà à divino Verbo, miroque illius assumendi modo, quæ erat cardineus contentiois scopus: ergo modò de ipsius naturæ assumptæ qualitatibus, conditionibusque differere, certò certius erit connexionis iura ad unguem servare.

Di.

3. Dividitur præsens distinctio in tres præcipuas partes. In quarum primà expendit Magister, qualiter caro Christi Domini antequàm conciperetur, & à Virgine Matre emoliretur, fuerit materialiter peccato obnoxia, quanvis postmodum in ipsius assumptione, Spiritu Sancto operante, fuerit totius sævi facinoris expers. In secundà verò sustinet, ipsam in lumbis Abrahamæ decimatam non fore. In tertià autem, & ultimà ostendit parte, qualiter in vestibulo suæ conceptionis fuerit caro illa animata, & assumpta.

4. **PRO PRIMÆ** igitur partis arguto examine, en primum profatum: *Caro Christi Domini, iuxta Magistrum, antequàm à Virgine Matre emoliretur, materialiter, peccato fuit obnoxia, sicut reliqua Virginis caro.* Hoc utique suadore tentat Magister ex duplici quæsti solutione subtili, quibus reverà assumptum collatari videtur.

5. Sic primum à Magistro præficitur dubium in litterà: *An caro Christi Domini ante sui conceptionem fuerit materialiter sordibus peccati obnoxia, quippè, antequàm à carne Virginis Matris distraheretur?* Et respondet Magister in litterà, quòd iuxta Sanctorum Patrum attestatiois concordiam, ipsa Christi Domini caro ante sui conceptionem fuit materialiter obnoxia peccato, sicut & reliqua immaculata Virginis caro, idest, explorato materiali principio, ex quo facta est caro Christi Domini, fuit obligata, & obnoxia peccato, utpotè prodens ex corruptà illà humani generis massà.

6. Quòd hæc solà expendit ratione Magister: Caro illa Christi Domini de Virgine Matre fuit extracta; sed caro Virginis Matris fuit obnoxia peccato, eò quòd lineam duxerit ab illo materiali infecto, communique omnium principio, fueritque Beatissima Virgo Maria, iuxta Magistrum, in peccati originalis fordes immersa: igitur caro Christi Domini ante sui conceptionem fuit materialiter obnoxia peccato, sicut & reliqua Virginis caro.

7. Sed dices: Hæc propositio; *Caro Christi Domini fuit peccato obnoxia, sicut & reliqua Virginis caro,* non bene audit; eò quòd caro illa Christi Domini immunis fuerit ab omni contagione peccati: igitur resolutio Magistri in primi quæsti gratiam profectò aberrat à ianua.

8. Respondetur pro Magistro, carnem Christi Domini posse in triplici sensu, aut statu usurpari. Primò, prout solitariè est caro; & tunc caro Christi Domini obnoxia, & obligata censetur peccato; cum ortum ducat à massà illà generis humani à primo conspurcà parente. Secundò, in quantum erat caro in Virgine Matre, sive antequàm à Virginis carne divideretur; & tunc, iuxta Magistrum in

D 2

lit.

litterà, fuit obnoxia peccato, sicut & reliqua Virginis caro. Tertio, quatenus iam est Christi Domini caro, & à Virginis Matris immaculatà carne discreta; & tunc non fuisse obnoxiam peccato, sed imo potius ab omni prorsus contagione immunem carnem illam à divino Verbo assumptam, catholicè profitemur. His sic perpensis, benè audit propositio Magistri pro temporis differentià, in quà ipse floruit, & scripsit.

9. Ceterum, an præsens pronunciatum Magistri, nempe, quod Christi Domini caro, prout indistincta à Virginis carne, sive antequàm à Virginis Matris carne divideretur, fuerit obligata, obnoxiaque peccato, sicut & reliqua Virginis caro, sit consonum modò pijsimæ ac celeberrimæ de illibato Virginis ortu Opinioni; necnon, decretis Apostolicis, præsertimque Sixti IV. Pauli V. Gregorij XV. Alexandri VII. & Tridentini Concilij? alij iudicent, dum nos pro munere nostro Magistri agimus partes. Tamen obsequentissimo animo submittimus infallibili censionis Ecclesiæ, & Doctorum iudicio hanc, & alias à nobis exaratas distinctiones; nec intendimus Opinione contrariam Immaculatæ Conceptioni Virginis Matris, quam mordicus propugnavit Magister, defensare, nec ipsius materiam agitare, aut argumentis promovere, aut ullo excogitabili modo fovere, imò eam ex voto abigere tentamus; sed solum Magistri nutum præfigere, & expendere, prout dum erat ipse superstes.

10. Secundum sub his verbis proponitur à Magistro dubium: *An caro illa Christi Domini immunis extiterit ab omni contagione peccati, ubi primùm Verbo divino fuit associata?* Et respondet Magister, quod caro illa Christi Domini ab omnibus peccati fordibus, virtute Spiritus Sancti operante, immunis extiterit, antequàm à divino Verbo assummeretur, remanente tamen in eà possibilitate patiendi, non ex aliqua necessitate, sed ex liberà voluntate ipsam assumptis. Hoc etenim nonnullis Patrum autoritatibus suadet Magister, qui in toto distinctionis progressu satis planè se dat in obvium opinioni piæ de illæso immaculatoque Virginis Matris conceptu.

11. Primò probat Magister ex illo Angeli ad Mariam alloquentis cap. I. apud Lucam: *Spiritus Sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi. Et quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei.* Sed quod Spiritus Sanctus supervenerit in Mariam, virtus Altissimi obumbraverit, potentia generandi absque viri femine fuerit ipsi elargita, eiusque fœtus sanctificatus, manifestè demonstrant, generationem Christi Domini fuisse ab omni peccati contagione im-

munem, carnemque à divino Verbo assumptam etiam à cuncta fordidà labe purgatam; ergo quia caro illa Christi Domini ex Virgine evulsa, antequàm à divino assumeretur Verbo, iam extiti omni impuro dedecore purgata.

12. Secundò, id ipsum probat Magister ex Damasceno lib. 3. de Orthodoxà Fide, cap. 2. textum Lucæ apprimè collustrante: *Post conceptionem autem Sanctæ Virginis Spiritus Sanctus supervenit in eam, purgans ipsam, & potentiam deitatis Verbi receptivam præparans, simul autem & generativam, &c.* Sed ex eo quod caro illa Christi Domini sic fuerit concepta, & assumpta, rectè colligitur, ipsam ab omni contagione peccati immunem extitisse, antequàm Verbum divinum eam sibi copulasset in unitatem suppositi: ergo.

13. Adhæc subdit Magister in litterà, Beatissimam Virginem Mariam ex tunc immunem fuisse ab omni peccato actuali. Quod primo egregiè ac venustè ex Augustino lib. de Nat. & grat. cap. 37. his verbis suadet: *Exceptà Sanctâ Virgine Mariâ, de quâ propter honorem Domini, nullam prorsus cum de peccatis agitur, haberi volo quæstionem: ergo si dum de peccatis agitur, nulla prorsus cum Virgine Maria habenda est quæstio, nec ipsa in illis immisceri licet, non incongruè deducit Magister, Intemeratam Virginem Matrem ex tunc liberam fuisse ab omni forde actualis peccati.*

14. Secundò, sic pergit eodem in libro Augustinus in ipsius probationem: *Hæc ergo Virgine exceptâ, si omnes Sancti, & Sanctæ congregari possent & quæreretur ab eis an peccatum haberent, quid responderetur, nisi quod Ioannes ait: Si dixerimus quia peccatum non habemus, nosipos seducimus: ergo quia sola Beatissima Virgo Maria inter tot numerosas Sanctorum turbas immunis extitit ab omni actuali peccato, ex tunc quod Verbum divinum humanam carnem ex eà acceperit.*

15. Tertio, etiam suadet assumptum Magister: *Quia Spiritus Sanctus præveniens ipsam Virginem Matrem in sui Filij conceptione, à peccato sic purgavit, quod & à fœmite peccati, aut ipsum totaliter abstergendo, quod magis videtur; aut ipsum sic attenuando, ut nullius postea peccati occasio sibi esset, eam liberaverit: ergo si extunc nihil potuit existere in Virgine Matre, quod ei impenderet ad malum; ex tunc temporis immunis extitit ab omni peccato actuali. Et hæc de primâ distinctionis parte sufficiant.*

16. PRO SECUNDÆ verò distinctionis ostensione partis; en secundum profatum: *Quantquam Christus Dominus secundum corpulentam substantiam fuerit in lumbis Abrahæ, sicut Levi, non tamen in eo decimatus est.*

est ut ille, eò quòd non descenderit ut ipse, secundùm legem communem, aut feminalem rationem. Quòd pulchrè expendit Magister ex cuiusdam dubij affectatà solutione.

17. Sic indagat Magister in litterà: *Quare Christus Dominus non dicitur decimatus in lumbis Abrahæ, sicut Levi, cum uterque fuerit in eo secundùm materialem rationem?* Et respondet Magister, quòd etsi uterque ipsorum fuerit in lumbis Abrahæ, & ab eo descenderit; nihilominus Levi decimatus dicitur, quia secundùm feminalem rationem fuit in eo, ab illoque lineam dexit secundùm legem communem, quippè, per concupiscentiam carnis; secùs Christus Dominus, cum solum fuerit in lumbis Abrahæ secundùm causam materialem, & non secundùm legem communem, sive peccati.

18. Probat modò conclusionem Magister. Primò ex Apostolo, ad Romanos cap. 5. Est omnes in Adam peccaverint homines, non tamen Christus; sed ideò Christus Dominus in Adam non peccavit, etsi alij peccaverint homines, (exceptà semper Beatissimà Virgine Marià, de quà, cum de peccatis agitur, nullam prorsùs, Augustino comite, volumus habere quæstionem) quia ab illo non descendit secundùm feminalem rationem, neque secundùm legem communem, sed supra naturæ vires, & sine peccato: ergo quanvis Christus Dominus fuerit in lumbis Abrahæ secundùm corpulentam substantiam, sicut Levi, tamen in eo non fuit decimatus ut ille, eò quòd non descenderit ut ipse secundùm legem communem, aut feminalem rationem, nempe per libidinem carnis.

19. Secundò, suum alitè roborat Magister discursum ex Augustino in Genes. lib. 10. cap. 20. dicente: *Sicut Adam peccante, qui in lumbis eius erant, peccaverunt sic Abraham dante decimas, qui in lumbis eius erant, decimati sunt;* sed quanvis in lumbis Adæ fuerit Christus Dominus secundùm materialem rationem, non peccavit, quia non secundùm concupiscentiam carnis ab eo descendit: ergo quanvis in lumbis Abrahæ fuerit Christus Dominus secundùm corpulentam substantiam, tamen non est decimatus in eo, quia secundùm legem communem, sive concupiscentiam carnis non descendit ab illo.

20. Tertiò, ampliùs sic illustrat assertum Magister in litterà: Ille solum decimatus est in Abraham, qui sic fuerat in lumbis Abrahæ, sicut fuit in lumbis patris sui, sive, qui sic est natus de patre Abraham, sicut de patre suo natus est, nempe, per legis carnem, & invisibilem concupiscentiam; sed Christus Dominus, etsi fuerit in lumbis Abrahæ, sicut fuit in lumbis Matris suæ, tamen non est natus de Matre suà

per

per legis carnem, & invisibilem concupiscentiam, sive secundùm legem communem; sed supra naturæ vires, & sine peccato: ergo nulla urget ratio, ut Christus Dominus fuerit, sicut Levi, in Abraham decimatus.

21. Ulteriùs statuit Magister in litterà, Verbum divinum non assumpsisse humanam carnem peccatricem, etsi similem carni nostræ eam acceperit, non in culpà, sed in humanis pœnalitatibus. Quòd firmat primò per Apostolum ad Romanos cap. 8. dicentem: *Miser enim Deus Filium suum in similitudinem carnis peccati:* ergo etsi Verbum assumpserit carnem non absimilem carni nostræ peccatrici in humanis pœnalitatibus, quippè, in siti, frigore, fame, doloribus, alijsque corporeis passionibus, non tamen eam peccatricem assumpsit: ergo quanvis fuerit similis carni nostræ, non in culpà, sed pœnalitate.

22. Secundò: Caro Christi Domini fuit per gratiam concepta, sanctificata, & nata; ac proindè caro illa assumpta à divino Verbo non fuit in Christo obnoxia peccato; sed aliorum hominum caro non sic fuit per gratiam concepta, excipe semper Immaculatam Virginem Matrem: ergo quia Verbum divinum non assumpsit humanam carnem peccatricem, etsi non absimilem carni nostræ assumpserit peccatrici, non in peccati sordibus, sed in corporeis pœnalitatibus. Et hæc de secundà distinctionis parte sufficiant.

23. PRO TERTIÆ, autem, & ultimæ distinctionis partis indagine, en tertium profatum: *Caro Christi Domini mox in conceptionis suæ vestibulo fuit membrorum debità distinctione formata, simul animata, atque assumpta; quanvis per temporis successum sumpsit corporis augmentum.* Quòd utique probat Magister, dum obvium ipsum dat Augustinum superioribus dictis, illumque atticà eloquentià in litterà expendit.

24. Sic in nostrum profatum arguit Augustinus tract. 10. in Joannem cap. 2. hocce expendens Christo Domino à Iudæis obiectum: *Quadraginta, & sex annis edificatum est hoc templum, & in tribus diebus excitabis illud?* En modò clara ac divinà Augustini eloquia: *Hic numerus perfectioni Dominici Corporis convenit; quia, ut dicunt Phisici, tot diebus forma humani corporis perficitur.* Igitur caro Christi Domini per successionem dierum fuit formata, sicut aliorum hominum caro; ac proindè non in suæ conceptionis vestibulo fuit membrorum debità distinctione formata, & animata, atque à divino Verbo in unitatem suppositi copulata.

25. Respondet Magister Augustinianæ obiectioni, & ipsius solutione cunctam thematis probationisque lineam absolvit. Augustinum

non

non intendisse dicere, carnem Christi Domini per aliquos dies prius fuisse formatam, antequam animatam, & à divino Verbo assumptam; sed solum quod distinctio membrorum corporis, quod Verbum divinum in limine conceptionis animatum accepit, ita exigua ac parva fuerit, ut vix discerni potuerit, quæ, cum quadraginta sex dierum intervallo increvissent, potuit perfectè discerni; & idcirco sustinet, numerum tot dierum Dominici Corporis perfectioni convenire: ergo quanvis caro Christi Domini per temporis successum sumpserit augmentum; tamen illicò à sui conceptus vestibulo, fuit membrorum debità distinctione formata, simulque animata, & assumpta.

26. Unde in præsidium sui ratiocinij advocat Augustinus Damascenum lib. 3. de *Orthod. fide* cap. 7. scribentem: *Incarnatum est ergo Verbum, & à propria incorporalitate non excessit, & totum incarnatum est, & totum est incircumscriptum. Minoratur corporaliter, & contrahitur, & divinè est incircumscriptum, non coextensà carne eius cum incircumscriptà divinitate.* Quibus affectatis verbis egregiè depingit Damascenus Augustini mentem de tempore formationis, animationis, assumptionis, membrorumque distinctionis Dominici Corporis, quin nullà ob id valeat inuri censurà mira ac catholica Augustini doctrina. Et hæc de tertià, & ultimà distinctionis parte sufficiant.

QUÆSTIONES.

27. **Q**UÆSTIO 1. An Mysterium Immaculatæ Conceptionis Virginis Matris sit proximè diffinibile de fide? Ex Angelicâ Scholâ Cayetanus tom. 2. *Opuscul. tract. 1. cap. 5.* S. Antonin. tit. 8. cap. 2. Canus lib. 7. de *Locis* cap. 3. Lezana in *tract. de Concept. cap. 22.* Sotus in *Apolog. cap. 83.* Turrecrem. lib. 2. cap. 109. Victoria in *Relect. de potest. Eccles. Sylvius in Controv. lib. 4. q. 2. art. 8.*

28. Ex Subtili Scholâ Wand. in *Legat. pro Concept. orat. 9.* Castill. tom. 2. disp. 16. q. 6. Pitygian. in 3. tom. 2. disp. 25. q. 2. art. 4. Corduva lib. 1. q. 44. pag. 358. Cavellus in *Rosar. in 3. Sent. in fine.* Herincx p. 3. disp. 6. q. 4. Lanterius de *Fide* disp. 18. propof. 3. Rodriguez tom. 1. qq. q. 57. art. 2.

29. Ex Scholâ Eximiâ Suarez tom. 2. in 3. p. disp. 3. sect. 5. Granad. de *Concept. disp. 3. cap. 33.* Petrus Oxeda in *Informat. pro Concept. cap. 15.* Ayendaño tom. 1. in *Prolus. Apolog. s. 1. & seqq.* Vazquez tom. 2. in 3. p. disp. 117. num. 148. Ioan. Anton. Velazquez lib. 4. *dissert. 4. adnotat. 3.* Mendo de *Iure Academico* s. 1. à pag. 444. Salazar *argum. 8. cap. 33. num. 2.* Ioan. Everardus Nidhardus p. 4. pag. 160.

30. Ex aliis Silveyra *Opuscul. 4. q. 22.* Lusitanus lib. 3. de *Concept. q. 6. art. 4.* Ioan. à Fonte in *Allegat. fol. 14.* Ferdin. de Oxeda in *Relect. de Concept. cap. 12.* Yepes tom. 7. *Annal. S. Benedict. an. 1009. fol. 104.* Manrique in *Relat. ad Innocent. X.* Anton. Solerius in *Opuscul. de vener. & invocat. Sanct. Bernard. de Leon in prolog. 1. p.* *Opuscul. Reynosus lib. de probat. Concept. Bonacin tom. 3. disp. 2. q. 5. punct. 34.* Saavedra lib. de *Sacr. Deiparâ Bonæspei de visione Elia disp. ultim. dub. 4.* Barthol. de los Rios *tract. 1. Horiz. Marian. cap. 22.*

31. Quæstio 2. An defensio Immaculatæ Conceptionis possit cadere sub voto? De quò, *hic q. 1.*

32. Quæstio 3. An votum publicè celebratum ab Academicis, Religionibus, & Communitatibus in subsidium Immaculatæ Conceptionis Virginis sit licitum, sanctum, laudabile, & pium? De quò, *hic q. 1.*

33. Quæstio 4. An Conceptio Virginis in utero materno naturalis, aut miraculosa fuerit? De quò, *hic q. 1.*

34. Quæstio 5. Quid intelligatur per hanc vocem: *Conceptio Virginis*; Quid verò celebret Ecclesia, dum eam ritu solemnè colit? De quò, *hic q. 1.*

35. Quæstio 6. An solus Pontifex, absque Concilio Generali, vel Cardinalium consilio, valeat diffinire de fide, Virginem sine originali peccato fuisse conceptam? Ex Angelicâ Scholâ D. Thomas 2. 2. q. 8. art. 10. Rocaberti lib. 1. de *Rom. Pontific. authorit. cap. 1. & seqq.* Turrecrem. lib. 2. cap. 109. Sotus in *Apolog. cap. 83.* Victoria in *relect. de potest. Eccles. Sylvius in Controvers. lib. 4. q. 2. art. 8.* Bannez 2. 2. q. 1. art. 10. dub. 2. Gravina tom. 2. part. 2. art. 9. fol. 144. Araujo 2. 2. q. 1. de *Pontif. art. 10. dub. 5.* Ioan. à S. Thomâ tom. unic. *tract. de auth. Pontif. disp. 1. art. 3.* Castellinus cap. 3. punct. 36. Canus de *locis* lib. 5. cap. 5. q. 5.

36. Ex subtili Scholâ Scotus in 1. q. 2. prolog. num. 9. Castro *contra heres. lib. 1. cap. 2.* Poncius disp. 28. q. 2. conclus. 9. Brunus Chafaing. de *privileg. p. 1. tract. 1. cap. 1. propositio 2.* Castillo de Velasco in 3. tom. 2. disp. 16. q. 6. num. 4. Pytigan. in 3. tom. 2. disp. 25. q. 2. art. 4. Lanterius de *fide* disp. 18. prop. 3. Herincx p. 3. disp. 6. q. 4.

37. Ex Scholâ Eximiâ Suarez de *fide* disp. 5. sect. 8. Amicus tom. 4. disp. 7. sect. 1. num. 23. Arriaga tom. 5. disp. 9. sect. 4. Bellarm. lib. 4. de *Roman. Pontif. cap. 17.* Tanner. tom. 3. disp. 1. q. 4. dub. 6. Granad. 2. 2. *Controv. 1. tract. 7. disp. 2. sect. 2.* Valentia tom. 3. q. 1. punct. 7. Palao tom. 1. tract. 4. disp. 1. punct. 5. Rhodès *tract. 6. s. 5. & 6. q. 2.* Carleton tom. 2. disp. 22. sect. 5. Ayendaño tom. 1. *prolus. apolog. s. 2.*

38. Ex alijs Diana p. 11. tract. 2. resol. 2. & tract. 5. resol. 2. Sylveira in Opuscul. 4. q. 22. Caramuel in Theolog. Fundam. fundam. 8. num. 169. Danallius tract. de Roman. Pontif. p. 2. q. 1. Leo X. in Bull. contra art. Lutheri Caspensi. tom. 2. tract. 15. disp. 2. sect. 6. & 7. Bonæspei tract. 2. de fide disp. 4. dub. 6. Saavedra in Sacra Deipara disp. 19. Lusit. lib. 3. de præs. q. 4. art. 1. Baucius in Miscel. pag. 79. Boverius tom. 2. demonst. 4. art. 10. Matth. Corona tract. 2. cap. 16.

39. Quæstio 7. An foret verus Martyr, qui pro tuenda Immaculata Conceptione Virginis Matris, mortem subiret? Alphons. de Castro lib. 1. de iust. hereticor. Turriani. 2. p. disp. 31. dub. 1. Salazar tract. de Concept. per totum. Saavedra in Sac. Deipara disp. ult. à num. 466. Valentia tom. 3. disp. 8. q. 2. punct. 1. Granados de Concep. disp. 3. sect. 31. num. 349. Alvarus Rezano de Palacios discurs. 2. punct. 2. Lusitanus lib. 3. de præs. q. 9. art. ult. §. 4.

40. Quæstio 8. An ab instanti Conceptionis Beata Virgo Maria viderit essentiam divinam? Ex Angelicâ Scholâ D. Thomas 1. p. q. 12. B. Alanus lib. de Beatâ Virgine cap. 75. S. Antoninus 4. p. tit. 15. cap. 17. §. 1. Philip. à SS. Trinit. tom. 1. disp. 4. dub. 5.

41. Ex subtili Scholâ D. Bernardinus tom. 2. Serm. 51. art. 1. cap. 2. Branca. tom. 2. lib. 3. disp. 5. q. 9. Frass. in Philos. sect. 3. de beat. q. 1. Boyvin tom. 1. disp. 6. de vis. q. 5. Smising tract. 2. disp. 6. q. 9. Gallus in 3. dist. 14. q. 1. cap. 1. Lauræa de Incarn. disp. 15. art. 1. & seqq.

42. Ex Scholâ Eximiâ Suarez 3. p. q. 19. art. 4. disp. 1. Turriani. 1. p. disp. 14. dub. 10. Vazquez 3. p. disp. 75. cap. 2. & 3. Salazar de Concept. cap. 32. num. 54. Amicus 1. p. disp. 9. sect. 2. 5. Arriaga disp. 6. sect. 5. Izquierdo tom. 1. disp. 17. tract. 8. q. 9. Salmeron tom. 1. tract. 31. verit. 7.

43. Ex alijs Gerson Alph. 88. lit. 2. Lusitanus 1. 2. lib. 12. q. 8. art. 4. §. 1. Verricellus in Parerg. Virg. pag. 491. Morandus tom. 1. tract. 2. q. 21. Abulens. in cap. 5. Math. q. 46. Aureolus in 1. dist. 1. q. 3. art. 3. Baud. tract. 2. q. 5. art. 3. Lallemandet tom. 1. disp. 6. p. 1. §. 2.

44. Quæstio 9. An Christus Dominus sit verus Filius Immaculatae Virginis Matris? De quò tom. 1. dist. 2. q. 8.

45. Quæstio 10. An Christus D. in lumbis Abraham fuerit decimatus? D. Thomas 3. p. q. 31. art. 8. & in 3. dist. 3. q. 4. art. 3. Bonaventura in 3. dist. 3. art. 2. q. 2. Alens. 3. p. q. 9. memb. 3. art. 4. Gabriel in 3. dist. 3. q. 2. Camerarius tom. 3. q. 31. art. 8. Nicolai in 3. dist. 4. q. 1. art. 4. Estius in 3. dist. 3. §. 8.

46. Quæstio 11. Quid sit peccatum originale, eiusque ratio formalis? De quò, tom. 2. dist. 30. q. 1.

Quæst.

47. Quæstio 12. An, & quomodo peccatum originale transfundatur in posteros? De quò, tom. 2. dist. 30. q. 6.

48. Quæstio 13. An Verbum assumpsit verum corpus humanum & non phantasticum, sive cœleste? De quò, hic dist. 2. q. 9.

49. Quæstio 14. An Corpus Dominicum productum fuerit ad perfectam molem subito, vel successive? De quò, tom. 2. dist. 20. q. 6.

50. Quæstio 15. An in corpore Christi Domini distinctio membrorum operata fuerit illico, vel sensim? De quò, tom. 2. dist. 20. q. 6.

51. Quæstio 16. An caro prius fuerit concepta in Utero Virginis Matris, & postea assumpta? De quò, hic dist. 2. q. 7. & 8.

52. Quæstio 17. An Verbum divinum potuit uniri naturæ humanæ peccatrici? Ex Angelicâ Scholâ D. Thomas 3. p. q. 15. art. 1. Godoy in 3. p. disp. 42. §. 1. & seqq. Gonetus tom. 4. tract. 1. disp. 9. art. 1. Albert. Magnus in 3. dist. 2. art. 2. Philip. à SS. Trinit. tom. 4. tract. 1. disp. 4. dub. 5.

53. Ex Subtili Scholâ Scotus in 3. dist. 12. q. unic. Felix de Incarn. cap. 7. diff. 1. Rada 3. p. contr. 4. art. 1. Gallus in 3. disp. 2. art. 2. cap. 1. Boyvin 2. p. cap. 5. q. 2. Castilentus in Polyanth. Seraph. verb. Incarn. num. 14. & seqq.

54. Ex Scholâ Eximiâ Lugo tom. 1. in 3. p. disp. 26. Amicus tom. 6. disp. 15. sect. 1. Valent. 3. p. disp. 1. q. 15. punct. 2. Aldrete disp. 72. sect. 6. Beccan. tom. 4. cap. 12. q. 3. & 4. Bernal disp. 25. sect. 1. Carleton tom. 2. disp. 50. sect. 1.

55. Ex alijs Alensis 3. p. q. 11. memb. 1. Bonæspei tom. 2. tract. 3. disp. 7. dub. 1. Eustach. à S. Paulo p. 2. tract. 1. disp. 4. q. 3. Baldius lib. 2. quæst. 2. q. 3. difficult. 2. & seqq. Pasqualig. disp. 78. sect. 9.

56. Quæstio 18. An Verbum Divinum potuit assumere naturam irrationalem, aut quamlibet aliam substantialem, sive accidentalem naturam? Ex Angelicâ Scholâ D. Thomas in 3. dist. 2. q. 1. art. 1. Godoy in 3. p. tom. 2. disp. 18. §. 4. & seqq. Gonetus tom. 4. disp. 9. tract. 1. art. 1. & seqq. Philip. à SS. Trinit. tom. 4. tract. 1. disp. 4. dub. 5.

57. Ex subtili Scholâ Scotus in 3. dist. 2. q. 1. Mairius tom. 3. disp. 1. q. 7. art. 1. Castillo de Velasco disp. 7. q. 1. p. 2. Boyvin 2. p. cap. 5. q. 2. Rada 3. p. contr. 4. art. 1. Gallus in 3. dist. 2. art. 2. cap. 1. Delgadillo p. 1. cap. 3. difficult. 3. dub. 6. Felix de Incarn. cap. 7. diff. 1. dub. 2.

58. Ex Scholâ Eximiâ Suarez in 3. p. disp. 14. sect. 2. Amicus tom. 6. disp. 15. sect. 1. Wading. disp. 4. dub. 8. Esparza disp. 1. q. 21. Carleton tom. 2. disp. 50. sect. 1. Muniella disp. 3. sect. 3. Rodhès tract. 7.

E 2

disp.

disp. 2. q. 3. sect. 2. §. 2. Aranda lib. 1. disp. 5. sect. 1. §. 1. Martinoni
disp. 7. sect. 1. Peñafiel tom. 4. disp. 9. sect. 1. Martin. Perez disp. 9. sect.
7. Petrus Hurtado disp. 43. sect. 1. subsect. 1.

59. Ex alijs D. Bonaventura in 3. dist. 2. art. 1. q. 2. Alenf. 3. p.
q. 11. memb. 1. Ochamus in 3. q. 1. art. 3. Gabriel in 3. dist. 1. q. 2. art.
1. & 2. Baldius lib. 2. quæst. 2. q. 5. difficult. 2. Eustach. à S. Paulo p. 2.
tract. 1. disp. 4. q. 1. Pasqualig. disp. 78. sect. 9. Bonæspei tom. 2. tract.
3. disp. 7. dub. 1. & seqq.

DE AGENTE, QUO FORMATA EST natura assumpta.

DISTINCTIONIS QUARTÆ SYNOPSIS.

Divini flatus fuit Incarnatio donum.

Quamvis non deerant Filius, atque Pater.

Sic incipit: *Cum verò.*

Sic terminat: *Quia factus est.*

1. **C**ONNECTITUR hæc distinctio cum superiori. In illa egit
Magister de qualitatibus, conditionibusque naturæ assumptæ;
sed in præsentī determinat de authore, sive agente, quo formata
est natura humana assumpta à divino Verbo: igitur rectè inter se
præfate consonant distinctiones.

2. Consequentia probatur: In omni causarum genere prius ve-
nit agendum de intrinsicis, quàm de extrinsicis rei causis; sed qua-
litates, conditionesque naturæ assumptæ à Divino Verbo sunt veluti
causæ intrinsicæ illius; author verò, sive agens, quo formata est ipsa
natura humana, in causæ extrinsicæ serie certo certius recensetur: er-
go dum Magister de authore, sive agente, quo natura humana assump-
ta à divino Verbo fuit formata, disserit in præsentī distinctione, post-
quam de qualitatibus, conditionibusque ipsius in superiori determina-
rat, non procul à rectâ connexionē censetur.

Divi-

3. Dividitur præfens distinctio in tres præcipuas partes. In qui-
rum prima expendit Magister, quare absconsum Incarnationis opus
crebrò Spiritui Sancto ascribitur; cum tamen à totâ Trinitate sit
perfectè operatum. In secunda verò venustè declarat, Spiritum Sanc-
tum non posse Patris Christi Domini fortiri nomen, quanquàm de
ipso passim Christus natus dicatur. In tertiâ autem, & ultima detegit
parte, quare Apostolos potius Christum Dominum de muliere fieri
quàm nasci, non semel proferat.

4. PRO PRIMÆ igitur partis plenâ enodatione, hoc primum
paratur theorema: *Etsi Incarnationis arcanum opus passim Spiritui Sancto
ascribitur; tamen Patris, & Filii cooperatio ab illo non eliminatur.* In cu-
ius probationem, quandam in littera dubitationem proponit Magister
ipsique efficacem adjicit solutionem.

5. Sic sedulo intestus litterâ inquirat Magister: *Si opus Incarna-
tionis specialiter in sacrâ paginâ accomodatur Spiritui Sancto, quomodo to-
ta Trinitas ipsam Incarnationem est operata?* Et respondet Magister, ideo
hoc sic contigisse, quia Spiritus Sanctus charitas, donumque Patris, &
Filii censetur, & ex ineffabili Dei charitate Verbum caro factum est,
quin ab Incarnationis arcano opere ob id Pater, & Filius arceri vi-
deantur.

6. Illustrat primò assumptum Magister ex Augustino in Enchir.
cap. 38. inquirente simulque respondente: *Cum illam creaturam, quam
Virgo concepit, & peperit, quamvis ad solam personam Filii pertinentem tota
Trinitas fecerit, neque enim separabilia sint opera Trinitatis, cur in eâ fa-
ciendâ Spiritus Sanctus solus nominatus est? An etiam quando unus trium in
aliquo opere nominatur, universa operari Trinitas intelligitur? Ita verè est
& exemplis doceri potest.* Ergo quia nihil obsonum fidei principiis de-
prehendimus in eò, quòd Incarnationis opus specialiter sacro in Co-
dice accomodetur Spiritui Sancto: & quòd tota Trinitas Incarnatio-
nem ipsam sit operata.

7. Secundò ratione: Etsi plura Trinitatis opera ad extra passim,
& specialiter iteratis in Scripturæ locis ascribantur Patri, & Filio,
non impedit, quòd à tota Trinitate sint operata, ut claret ex appo-
sitis in primâ hujus libri distinctione: ergo quamvis tota Trinitas fe-
cretum Incarnationis opus absolvat ad extra, poterit absque ullo trium
personarum indivisionis dispendio specialiter Spiritui Sancto ap-
propriari.

8. Sed oppones: Dum divinam nominamus essentiam, personam
determinatam necessario non intelligimus, etsi unam, eandemque

natu-